

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice števil. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravnništvo:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 26.

V Ljubljani v ponedeljek 31. marcija 1884.

Tečaj I.

Vabilo na naročbo.

S 1. aprilom prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Za Ljubljano:

do konca junija gld. 1-50
" " septembra " 3-
" " decembra " 4-50

Po pošti:

do konca junija gld. 2-50
" " septembra " 5-
" " decembra " 7-50

Kako pomagati našemu kmet- skemu stanu?

I.

Opravičena je pritožba, katero čujemo po vsi Evropi, izimši veliko Rusijo, da kmeti stan čedalje bolj propada. Prouzročena je ta žalostna prikazen po razlogih, katerih niso ustvarile krajevne razmere, temveč ki so proizvod splošnega političnega in gospodarskega razvoja. Vsa sedanja neomejena kapitalistična produkcija, ki se ravna po načelu *Laissez faire, laissez aller* ter prepušča vsakega brez usmiljenja njegovi osodi in lastni sili, meri na to, da se velikanska premoženja nakupijo v blagajnicah nekaterih denarnih mogotcev, med tem pa hira in umira stan srednjih in malih posestnikov. Naravne posledice tega napačnega načela so tem občutljivejše, ker se jim pridružujejo drugi vzroki. Uprava ustavnih držav s svojim razrastenim in umetnim aparatom stane mnogo več nego patriarhalni uprava absolutistične dobe in vsak davkoplačevalec mora drago plačati svoj delež državljanov in avtonomnih pravic.

Listek.

Vieux Saxe.

V.

Pred menoj leži parte, slovensko parte, katero s suhimi besedami oznanja smrt moža, starčeka, čegar ime je nekaj, pred mnogo, mnogo leti donelo in zvonelo po naši širni slovenski domovini, katerega pa mladi, burni, le naprej in le naprej hiteči in po novem hrepeneči nastajajo skoraj da ni — pozabil. V šolah, pred katedrom čuje se še časi:

«Ko trombe glas, ko zvon doni
Od vrlega moža spomin,» —

ali pa konec one lepe, če tudi ne izvirne legende:

«In amen, amen, amen iz dola zagromi.»

Tam ga še deklamujejo, tam se še na pamet učijo prestave njegove, a drugi naš svet ne bere njegovih del. Zaljubljeni mla-

Ona nesigurnost in nestalnost, katera označi sedanji položaj, sili vse velevlasti, da vedno bolj množé svoje vojske, da vedno večje svote žrtvujejo obrambi svojega ozemlja. Militarizem pa zopet najhuje zadeva kmeti stan, kajti krepki kmeti sinovi so od nekaj bili in bodejo vedno pravi steber narodne vojske. Sedaj pa še pritiska nevarna konkurenca žitobogate Rusije in plodovitih deviških pokrajin ameriškanskih. Zlasti po velikanskih planjavah novega sveta pridelujejo žilavi in podjetni ameriškanski naseljenci toliko žita, in ameriškanske železnice in prekopi ga dovažajo tako ceno do pristanišč atlantskega morja, da le visoke carine nekoliko varujejo srednjeevropskega posestnika pred nevarnim tekmecon onstran oceana. A ne dovelj — tudi v prerodovitni in gosto naseljeni vzhodni Indiji, kjer delavska moč skoraj nič ne stane pri neverjetni skromnosti ondotnega prebivalstva, se pridelujejo vedno rastoče množice pšenice in drugega žita za izvažanje, in kakor nam kažejo statistične številke zadnjih let, bode naš kmetovalec kmalu se imel boriti tudi — z indijskim konkurentom!

Naravno tedaj, da se vsi resni politični krogi, narodni zastopi in vlade, pečajo s preimenitnim vprašanjem, kako bi bilo pomagati bēdi kmetijskega stanu? Vsaj je kmeti življ zlasti dandanes, ko se na starikavem trupu društvenega organizma povsod prikazujejo nevarne razpokline, prava podlaga zdravi konservativni politiki. Vedno v tesni svezi z materjo zemljo ostal je kmetovalec pri svojih starih šegah in navadah; na njegov zdravi konservativizem se mora naslanjati država, če se po velikih mestih, po središčih svetovne obrtnije razširjajo silovite anarhistične ideje. In njegova stalnost, njegovo enakomerno, prosto in naravno življenje varuje javno nrvnost nasproti grozovitemu moralnemu propadu, kateri se nam čestokrat in čedalje bolj razodeva zlasti po velikomestnih naselbinah. Braniti in podpirati prevažni ta element mora biti tedaj vsakemu mislečemu državniku uprav sveta dolžnost.

In kak merodajni pomen ima kmeti stan za narod slovenski! Poglejmo nazaj v svojo

deniči darujejo Preširna in Jenka svojim izvoljenim; ženini naročajo z zlatom obrezanega Stritarja in Gregorčiča za svoje neveste — Koseskijeva dela pa počivajo v mnogih iztisih v Matičnem arhivu, ali pa v zaprašenihi knjižnih omarah po farovžih in kaplanijah in po pozabljenih knjižnih predalih družih Matičnih udov. In vendar je ni v našem lepem slovstvu tako krepke, tako jedrnate besede, kakor jo je pel, kakor jo je zapisal vprav Jovan Vesel-Koseski:

«Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovenca ne gane!»
in ona, katero je treba vzlasti dan danes tako gorko ponavljati:

«Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti!»

Ime njegovo bo zapisano ostalo v zgodovini naši, pa kedo bode tajil, da se že dandanes ob rakvi njegovi spominja ga skoro le še — zgodovina.

In še nekaj bridkega me presune, ko se oziram na to skromno slovensko parte — kako je pač pel Vodnik?

zgodovino ali ogledajmo si sedanje razmere ozrmo se v preteklost ali v sedanost, prišli bomo do naravnega sklepa, da smo bili Slovenci od nekaj poljedelski narod in da je vse narodno življenje ukoreninjeno v prostem slovenskem seljaku. Iz njegovih koč rodili so se nam pesniki in učenjaki, duhovniki in učitelji, iz njegovih vasij se širi naš rod ter poseda počasi ponemčene mestne naselbine. Krepkega slovenskega kmeta varovati mora tedaj biti življensko vprašanje vsakemu slovenskemu rodoljubi!

Iz tega prepričanja izvira tudi predlog, ki se je stavil v zadnjem zasedanji kranjskega deželnega zbora in kateremu je pritrčila vsa zbornica, neoziraje se na strankarske razločke. Dotični predlog nasvetuje prav za prav le naredbo pripravljevalnega značaja, namreč da se skliče enkēta, ki se bode pečala z hypothekarnim zadolženjem kmetijskih posestev in njegovimi vzroki. Na tej podlagi zbrala se bode mnogobrojna enkēta v Ljubljani sredi meseca aprila, in s živim zanimanjem pričakuje ves slovenski svet njene ukrepe.

Ne dá se tajiti, da bode njena naloga važna ob enem in težavna. Zlasti o gospodarstvenih naredbah velja načelo, da morajo zakoni biti v naravnem soglasju z obstoječimi razmerami. Delati po šabloni, nasvetovati ali snovati postavne določbe po tujem kroji, ravnati se po teoriji ne gledé na zahtevanja praktičnega življenja — to bi bila pogubonosna zmeta, in naša enkēta mora se ji skrbno izogibati. Marsikaj ne ugaja našim potrebam, kar se je drugod, pod različnimi pogoji, skazalo kot koristna, dotičnim deželam primerna naprava.

Tudi tega ne bo enkēta smela prezirati, da gospodarstvena veda nekaterih radikalnih reform, kakor jih nasvetujejo sedanji agrarni politiki, dosedaj še ni odobrila. V to kategorijo spada nasvet, naj se snujejo kmetijski fideikomisi; proti temu se je med drugimi odločno izjavil eden najduhovitejših narodnih ekonomov, o katerem nikdo ne bode sumil, da je privrženec liberalnih manchesterskih nazorov, bivši trgovinski minister pod Hohenwartom,

«Ne hčere, ne sina
Po meni ne bō» —

a tukaj — tukaj so, pa kdo ve, kdo zna, da so naši! Pa — proč s takimi spomini!

Da, da proč s tem! Izpodtikal bi se morda kdo nad tem, ker ljudje takó radi pozabijo, da tu doli pod črto veljajo drugi zakoni, druge postave nego tam gori nad črto; tu doli se človek rad smeje, tem rajši, ako ima nad črto povoda dovelj jeziti ali jokati se. Se ve da — smeh tu doli pa onega, komur velja, bolj boli in peče, nego tisuč resnih in krepkih udarcev tam gori, in kdor je tako naiven, da se ne prime starega, vedno veljavnega in koristnega pravila, da je treba z „volkovi tuliti“, ako človek med nje pade, isti je tem bolj — smešen. In taki smešnosti je v svoji naravni in mladostni naivnosti zapadel naš „sotrudnik“ — pardón, naš „nasprotnik“ — ah, Bog nas varuj, tudi to ne, — naš — bodimo uljudni, kjer ni treba, da bi ga lasali, — torej naš — kolega, žurnalistični kolega, kateri nam vsak četrtek popoldné

Schaeffle. Prav dobro je naglašal, da bi se s tako naredbo odstranila zdrava podloga vsemu gospodarstvenemu gibanju, *die Bewegung zum besten Wirt*, svobodno pomikanje zemljišč k najboljšemu gospodarju.

Ali tudi v tem slučaju, če se enketa srečno izogne osodnim pomotam, in če načela njena prej ali slej zadobijo postavno veljavo, bilo bi predrzno, od golih zakonov pričakovati rešitve našega kmetijskega stanja. Dovelj, ako postave pospešujejo naravni razvoj, ako odstranijo zapreke, ki zavirajo napredek našega gospodarstva. Ono blagodejno tvorjenje, ki je edini porok ugodnemu uspehu, mora se dvigniti iz sredine našega naroda, mora biti produkt skupnega sodelovanja! Pri priliki kaj več o tem važnem vprašanju.

Govor poslanca grofa Margherija o dolenski železnici.

Poprosil sem besede pri Rudolfove železnice subvenciji, ki znaša 5 972 000 gold.; imel sem pri tem namen, pojasniti vzroke velikega tega primanjkljaja in spregovoriti nekaj besedij, kako bi se dal odpraviti. Dobro vem, da je treba poguma, staviti predlog za gradnjo ali boljše rečeno za dovršenje železnice v tem času, ko se nahajajo v državnem proračunu za leto 1884. ogromne svote za investicije železnice; a vodi me prepričanje, da bode železnica od Ljubljane čez Dolenjsko do Karlovca toliko donala, da bode ona sama zmanjšala ali pa celo odpravila letni deficit 6 milijonov; misel na veliko kupčijsko, gospodarstveno in strateško važnost, ki leži v podaljšanju Rudolfove železnice, daje mi pogum, da govorim za-njo.

Vlada in tedanja večina je garantirala obresti te železnice s pogojem, da bode železnica imela nekaj kot svetovna prôga namen, zvezati orijent z okcidentom.

Vsled zgradnja arlberške železnice se je ta cilj jako približal, ker je ta železnica sedaj z zapadno Evropo v direktni zvezi. Zato je treba narediti le še kratko prôgo Ljubljana-Karlovec, pa bode orijent zvezan z okcidentom. Črta Arlberg-Ljubljana-Karlovec-Novisaražev-Mitrovica-Novibazar-Solun je najkrajša prôga od Egejskega morja do Pariza.

Bosniška okupacija je pač v prvi vrsti nameravala odpreti in osvojiti si to prôgo za našo kupčijo in naš promet. Če je naša vlada ta cilj opustila, potem je vsa bosniška okupacija le čuden, neodpustljiv dogodek, potem smo žrtvovali novce in kri prav zastoj. Da, jaz sem tega mnenja, da bi bolje bilo prepuštili Bosno našim tridesetprocentnim sosedom, ako vlada meni, da ni moč doseči tega cilja, ali pa če noče izpeljati potrebnih sredstev — pred vsem namreč zvezo bosenskih in srbskih železnic s železniško mrežo naše državne polovice. Administracija je uže itak v rokah naših sosedov; tedaj naj pa še vojaško zasedejo deželi s svojimi honvedi in mi

prinaša pravi „pele-mele“ duševne hrane, ter nas zaspane Slovence budi na dan: Slovan na dan! Naročniki v Ljubljani in po deželi dobijo ga prav v petek ob enem z „Zgodnjo Danico“, in dejal bi, da pri tem izhajanj ni deloval jedin zloben slučaj — kajti duševni post v petek je itak koristen kakor telesni post. In „polž“ v petek tudi ni prepovedana jed.

A včeraj si jo je bil ta novi apostel „vbogih na duhu“ dobro izmislil; skušati nas je hotel, kakor bajé lucifer svetega Antona puščavnika, kateremu se je le ta prikazal v podobi one koristne domače živali, iz katere se po določbah slovenske klavnične postave napravljajo okusne kranjske klobasice (tukaj mora še ostati sicer prepovedani izraz „kranjski“ — ker „slovenskih“ ali „slovanskih“ klobas — mesenih namreč, še nimamo.) In tako kranjsko klobaso nam je pomolil ta „buditelj“, — a ne „pri kozarcu vina“ v podlistku, ne ne, prav vodeno gori nad črto, češ, da nas zapelje v greh.

dobimo garnizije nazaj, katerih marsikako malo mesto zelo težko pogreša.

Gradnja črte Ljubljana-Karlovec pa ne terja samo zveza z bosniškimi železnicami in prihodnja prôga do Egejskega morja, temuč potrebna je ta črta tudi zaradi dalmatinskih železnic, ki se konečno vendar morajo sezidati. Nujna terjatev pa je, da bodo poslednje prôge direktno zvezane s železnicami naše državne polovice. Samo pod temi pogoji jele so se graditi železnice v Dalmaciji, samo pod temi pogoji imajo prihodnost. Zveza ta pa je jedino mogoča le z imenovano prôgo Ljubljana-Karlovec.

Letni deficit 6 milijonov gold. nas nujno opominja, Rudolfovo železnico ali opustiti, ali pa skrbeti, da bode kaj nesla. To rentabiliteto pa ji bomo preskrbeli, če na jedni strani zvezemo Rudolfovo železnico z arlberško s pomočjo dolenske prôge, na drugi strani pa jo priklopimo na črto Josefthal-Novisaražev na Solun ter na dalmatinske železnice. Potem bode Rudolfova železnica posredovala ves promet iz Egejskega morja v srce Evrope — in deficit 6 milijonov bode izginil iz državnega proračuna.

Vendar nočem slikati te daljne prihodnosti, temuč le omeniti koristi, — ki bi nastale iz zveze Ljubljana-Josefthal. Najprvo bi Bosna in Ercegovina redno le v naše kraje pošiljali svoje pridelke. Ako tega projekta ne uresničimo, potem je prodaja obrtniških izdelkov zavisna od železniških tarif druge državne polovice. Kaj to pomeni, tega nočem natančneje pojasnovati — kajti vsak, kdor le hoče videti, lahko od dné do dné bolje spozna, kam meri ogerska železniška politika. Ko bode Neretva regulirana in ceste popravljene, potem pride še konkurenca zapadnih držav in bojim se, da tedaj celo srečna carinska politika ne bode rešila naše industrije gotovega propada.

Prepričan sem tudi, da bi to podjetje ne le indirektno, temuč tudi direktno dajalo dovoljne obresti za potrošene vsote. Cesta železna bi peljala skozi kraje, ki so bogati na raznih prirodninah. Dolenjska pridelava vsako leto povprečno 330 000 hl. vina, ki se večidel izvažajo; gozda ima 150 000 oralov in les, ki sedaj gnije v gozdih, prišel bi na svetovne semnje ter bi dal mnogo zaslužka lastnikom in železnici. Mnogo bogatih ležišč premoga, ki sedaj počivajo v zemlji brez koristi, bi se dalo porabiti. Tudi železne obrtnije na Dolenjskem, ki sedaj komaj životarijo vsled oddaljenosti od železnice, bi se poživile z bližnjo prôgo. Zdravilni vrelci, ki se nahajajo v obliči na Dolenjskem, bi postali trpečemu človeštvu bolj pristopni; o pridelkih kmetije in živinoreje molčim. Ko bi se naredila železnica skozi Dolenjsko, zaneslo bi se v deželo zopet óno blagostanje, ki je vladalo tedaj, ko je jeden del orientalske kupčije se pomikal po njenih cestah. Ljudstvo bi zamoglo zopet davke plačevati in oni neprijetni možje z rudečimi čepicami bi zginili iz dežele.

Iz óne strani zbornice je sicer svoje dni

Gospa — pomislite, mene, skromnega, le za nedeljsko veselje čitateljev skrbnega listkarja se je — nad črto lotil; tam pravi, da sedaj v teoriji — poslej pa sigurno v praksi izdajem — slovenski jezik. *Tantaene animis coelestibus irae!* Da bi bili to res bogovi! In da bi jaz smel za njim preko črte, čez plot za tem golim srakoperjem, pa

«Tvoj kljunček ni še vaju prav zobjanja
In vendar jezno — smešno mi početje!
V mé kosa trdokljuna se zaganja!»

Toda potrpite malo! V kubinjo mi ga je poslal blagodušni g. urednik, prepustil mi je mastno pečenko, da na nji skážem svojo kulinarično spretnost in drug teden povabim vse svoje čitatelje, pred vsem Vas, milostiva gospa, k meni — v goste!

Krasne dneve nam prinaša pomlad in Vi sigurno ne zamujate lepih sprehodov tjá — oprostite, nekaj sem pozabil. Veste li, kaj je „banka“? Jaz ne dvojim o tem, toda tega ne veste, kako zadnji „Slovan“ tolmači ta pojem

bil nekdo zaklical govorniku z desnice: „Črevljari ostani pri kopitu.“ — Vojaškostrategične zadeve sicer niso moje kopito, pa vendar si bodem dovolil, nekatere strateškostrategične vzroke navesti za zidanje te železnice, vzroke, ki morajo tudi nevesčaku takoj jasni biti. Zemljevid nam kaže, da je jedina železnica, ki zamore vojake in vojni material v Reko in Dalmacijo voziti, óna prôga iz Št. Petra do Reke, ne daleč od morja. Vsaka, še tako mala sovražna četa, ki stopi v kvarnerskem zalivu na suho, zamore po kratki poti razrušiti to prôgo in pretrgati zvezo z morjem in osrednjimi deželami. Če bi pa peljala železnica iz Josefthala do Reke, potem bi ne mogel noben sovražnik do nje in vsaka poljubna množica vojakov bi se brez nevarnosti lahko dovedla do morja. Pa ko bi v vojski naše armade tudi priklopljene bile na severu in severovzhodu, bode znal vsak vojskovodja ceniti koristi direktne zveze od Ljubljane do Karlovca; kajti ako bi ne bil orijent še pomirjen in bi nadvladali tumultuarični elementi pri našem jugozapadnem sosedu, tedaj bi se lahko postavil v 24 urah vojskinski oddelek iz Ljubljane na južno mejo za njeno varstvo.

Naša železnica bi bila že *fait accompli*, ko bi se Oggerska ne branila zveze s hrvatsko-ogerskimi prôgami in ko ne bi bilo nastopilo l. 1873. Sedaj so druge razmere. Naši sosedej onstran Litve se radi imenujeje viteški narod *par excellence*; tega viteštva ne vidim samo v naklonjenosti, streljati s samokresi jeden na drugega, temuč v prvi vrsti je njegova naloga, hvaležno povrniti dobra dela. V tem trenutku, ko žrtvujemo z zidanjem arlberške železnice take ogromne svote v interesu Oggerske, pač ne morem misliti, da bi nam Oggerska ne storila te ljubavi in bi ne privolila v zvezo dolenske železnice z hrvatsko-ogersko črto pri Josefthalu ali Karlovcu. Iz teh vzrokov si dovoljujem visoki hiši priporočiti sledečo resolucijo v sprejem: Vlada se pozivlje, da z vsemi sredstvi dela na podaljšanje Rudolfove železnice čez Ljubljano in Rudolfovo do karlovško-reške prôge.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Zakon o davku žganih pijač je dotični odsek 29. t. m. dovršil in sprejel. Zakon dobi veljavo od 1. sept. 1884 naprej, za one pa, ki kuhajo 45 do 80 hektolitrov, še le od 1. sept. 1885. — Danes je zboroval tudi pravni odsek in se posvetoval o nekaterih spremembah pri advokatnem redu in o disciplinarnem postopanju proti pravnim praktikantom. Tudi odsek, ki ima nalogo izdelati službeno pragmatiko za uradnike in uradniške sluga, je danes imel sejo in pretresal referentov načrt.

V gosposki zbornici je baron Königswarter nasprotoval vladnemu predlogu, da bi se prevzele razne železnice (Fran-Josipova, Rudolfova in predarlberška železnica) v državno

svojim naročnikom. Jaz bi se za to ne pobrinil, toda ako pomislite, da so naročniki njegovi v ogromni večini agenti in poslovodje neke „banke“, potem se mi óno tolmačenje najmanj — neumestno vidi. Pa „Slovan“ uže vé, kako stvari stojé. On piše od besede do besede na 104. strani: „Banka, to je taka hiša, v kateri se shajajo po večerih (*sic!*) kavalirji in petični možje ter igrajo za velik (*sic!*) denar.“ Jaz ne vé, je li to tolmačenje za „priprosto ljudstvo“, ali za naše „razumnike“; to pa vé, da imamo tudi pri nas „banko“, v katero naši kmetje plačujejo prav „velik denar“, akopram časi ne vedó zakaj, kakor igralci; in da prav našim kmetom, „priprostemu ljudstvu“, potegne óna „banka“ potom tožbe in rubežni „velik denar“ iz žepa, kateri pa splava zopet v neki drug — se vé da „radikalen“ žep. Se li še spominjate ónega hudega mravljinca — — —?

Ah, krasno je zvunaj, solnce sije in ptički pojo, hajdimo, hajdimo ven na plan pozdravit snežene orjake naših slovenskih gorá? *Pèr.*

last. Rekel je, da sicer ni principijelni nasprotnik zakona, a razmere morajo drugačne biti kot so pri nas. Nevarno je pomnoževati državni dolg zaradi nakupa teh železnic. Sploh bi pri tem le akcionarji se okoristili, ne pa država. Ako bode glasoval zoper predlog, vodila ga bode misel na slabo finančno stanje, ne pa politične razmere.

Kupcijski minister baron Pino je zavračal izjave barona Königswarterja; ako ta smatra pogodbe kot neugodne, je to njegovo osebno stališče. Odlični izvedenci so jih ravno obratno jako hvalili. Vlada zato meni, da je stvorila prav srečen korak, ko je pridobila omenjene železnice zase. Ako baron Königswarter pravi, da je vlada prenaplo postopala pri nakupu, treba je vedeti, da so se vršila razgovorjanja z Fran-Josipovo železnico celi dve leti — tedaj kaže ne z nervozno naglico.

Konečno je zbornica nespremenjeni zakon odobrila.

Tuje dežele.

Knez Lobanov biva sedaj v ruski stolnici in vsled tega je nastala govorica, da se dogovarja z vlado o sprejemu poslaniškega mesta v Londonu. A te vesti menda niso prave; knez je došel v Petrograd le v privatnem poslu in kmalu se vrne na Dunaj nazaj. Londonski poslanec postane najbrže pl. Staal, poslanec v Stuttgartu; vsaj trdi se, da ima on največ upanja.

V Kijevu so nastali protižidovski izgredi, kakor se poroča poljskim listom.

V Petrogradu je govorica raztrošena, da nameravajo socialisti v raznih mestih provzročiti izgrede proti židom. V Kijevu so zasledili teroristično tiskarno. Več teroristov je policija dobila pri delu; streljali so na stražnike, a po hudem boju so bili premagani in odpeljani v zapor.

Iz Berolina pride zanimiva vest, da bode Bismarck vse ruske uradniške posle odložil. Bötticher postane trgovinski minister, grof Hatzfeld pa prevzame zunanje zadeve. Kot uzrok temu postopanju Bismarckovemu se navaja, da je z delom preveč obložen.

Nemški cesar je dobil za god z Francoskega dve krasni vazi iz svetovno znane fabrike v Sèvres — a brez imena dariteljevega. Sumili so, da ju je poslal Bleichröder iz Pariza; a ta javi v časnikih, da ju on ni daroval. Za to je verjetno, da ju je poslal francoski državnik. Cesar je bil baje do solz ginjen pri sprejemu simpatične te izjave iz dotičnih vplivnih krogov.

V francoski zbornici noče nihče prevzeti v novi budgetni komisiji referata o troških verskih zadev.

Revščina strahovito raste v Parizu. Od začetka leta je narastlo število onih družin, ki se morajo podpirati iz občne blagajnice, za 25 procentov! Novorojenih otrok so l. 1883 izpostavili 3151, med tem ko je število teh revčkov l. 1882 znašalo 2746. Pač strašne številke, katerim ni treba komentara!

O ministerski krizi v Rimu se ne čuje nič novic. Imena, koje smo uže prinesli svojim bralcem, se obče smatrajo pravim.

Na Norveškem postopa državno sodišče jako urno in energično proti ministerstvu. Sedaj so obsodili zopet državnega svetnika Johansena, da mora plačati 8000 kron kazni in 200 kron sodnijskih stroškov. Tam pač ni prijetno biti mogočni minister.

Na Angleškem so vsled smrti vojvode albanskega za jeden trenotek potihnil drugi interesi. Za umrlim sinom kraljice obče žalujejo. Obe zbornici bodo kraljici poslali sočutne adrese. Princ Leop. Jurij Duncan Albert je bil rojen l. 1853 in je sedmi otrok kraljice Viktorije. Pred dvema letoma se je bil oženil s princesinjo Heleno Waldeško. — 28. t. m. je zbornica sprejela z 11 glasovi večine Pellov predlog, da naj se lokalni davki zlajšajo. Vlada je temu predlogu nasprotovala in sedaj je lahko razumljivo, da se širijo zopet govorice o odstopu kabineta, ki je doživelo pri Pellovem predlogu nov poraz.

V Suakim so prišli Angležem prijazni šejki, ki imajo pod seboj kacic 5000 ljudij in so jim ponudili svojo moč pri preganjanju Osman Digma. O tem poslednjem se pa sploh vsak dan drugače poroča. Sedaj pravijo, da je na begu, drugi zopet, da se vtrjuje v prvih pozicijah. Vendar je verjetno, da je njegov vpliv pri kraji.

Čuje se, da pripravlja kedive proklamacijo, v kateri bode izjavil: 1.) da v Egiptu prepusti Angležem ulogo, sudansko vprašanje mirnim potom rešiti; 2.) da mora Osman Digma svoje vojake spustiti domov in da se mora podati v El-Obeid; 3.) da naj obdržé Angleži Suakim in obrežje Rudečega morja do Massauaha, dokler se ne povrne mir; 4.) da bode naslednik Gordonov zmeren šejk, ki bode posredoval pri dogovoru z Mahdijem. Konečno bode kedive naznanil, da se odpové vladarstvu, ako se ne spolnijo njegovi pogoji.

Turška vlada je dobila zadnje dni mnogo poročil od svojih poslancev pri velevlastih, da namerava Angleška zasesti obrežje sudansko, notranje kraje pa po polnem prepustiti domačim glavarjem. Tudi Egipta baje Angleži ne mislijo ostaviti. Turški poslanec v Londonu, Mussurus paša, je sicer poročal v Carigradu, da Angleška ne namerava nikakor spremeniti svoje dosedanje politike, a vendar se je poprijel merodajnih krogov velik strah, in poslali so poslancu nujna povelja, da naj angleško vlado zopet interpeluje o njenih načrtih.

Dopisi.

Iz Dolenjskega, 26. marcija. (Izv. dop.) Ni ga blizu kraja, ki bi imel tako dobro lego in pripravno zemljo za sadjerejo nego Dolenjska. Vendar je ravno tu sadjereja na najnižji stopinji. Poleg vinskih goric stoji še mnogo zelenih golic, pričakujoč pridne roke, ki bi je zasadila s sadunosnim drevjem. Koliko krasnih ravnih, visečih ornih in prisolčnih reber je še praznih, ki bi se dale vse preobraziti v lepe sadunosne vrte, iz kojih bi zapuščen Dolenjec vsaj časih kak krajcar vtaknil v žep.

Zakaj da se sadjereja na Dolenjskem ni še do sedaj povzdignila, je pač lahko uganiti. Da v prvi vrsti pravega, praktičnega pouka ni bilo, to je gotovo. Po nekoliko stvoré uže sedaj ljudske šole. A glavnega uzroka iskati nam je drugje.

Ni nam znano, da bi bila kje na Dolenjskem kaka večja drevesnica. Kar se je do sedaj storilo, bili so grajščinski vrti, iz katerih se je dobil kak dober cepič tega ali ónega žlahnega drevesa. Redki so posamični gospodarji, ki se pečajo s sadjerejo, kakor na pr. g. Rohrman v Dobrovski vasi poleg Škocijana in dr. Precej veliko so storili gg. duhovni, med njimi posebno delavni g. Volčič, sedaj župnik v Šmarjeti; med posvetnimi razumniki se odlikuje občeznani g. Ogulin v Novem Mestu. Ali zašel sem. Namen temu dopisu ni, navajati imena zaslužnih mož v sadjereji, ampak nekoliko sedanje stanje narisati, ter podati nasvet, kako sadjerejo hitro na noge spraviti.

V večji meri izvažajo se sedaj le suhe črešplje (slive) in tepke; malo le se spravi v denar svežega ovočja. Orehov, kostanja in drugega sadja se proda v druge kraje tako malo, da ni vredno tega navajati. Temu zanemarjenemu stanju so tudi krive slabe komunikacijske zveze, in pač je prav pisal pred kratkem „Ljubljanski List“, da Dolenjski še vedno manjka „oživljajoče železnice“, katera bi od natore nadarjenega, vselega in pridnega Dolenjca zopet na noge spravila.

Uže imajo na Gorenjskem sirarske družbe, sadjerejsko in čebelarstvo; tudi Notranjska ima sadjerejsko in vinorejsko šolo, le Dolenjska nima ničesar.

Poslanec dr. Poklukar oglašil se je v proračunski debati za vpeljavo šol za železne izdelke na Gorenjskem in terjal lesno obrtno šolo v Ljubljani. Pač bi se lahko tudi za Dolenjsko stavil kak predlog!

Ker ima Dolenjska le po nekaterih krajih obrti, treba je torej najprej razširiti sadjerejo. Osnujmo si sadjerejska društva, kakeršne so si ustanovili naši bratje na juž-

nem Štajerji. Vpeljimo povsodi zimsko cepljenje in hitro se bode povzdignila sadjereja. Ako bi se na Dolenjskem osnovala tri ali štiri jednaka društva z jednako delavnostjo, kakeršna je na Štajarskem, v desetih letih bi imeli naši kraji vse drugače lice in v teku malih let podobni bi bili krasnemu sadnemu vrtu.

Dolenjska kmetijska šola spi in železnice do sedaj tudi še ni po naših dolinah: zatorej pa delajmo, primimo se sadjereje, ki bode v bodočnosti poleg vinoreje največ donášala Dolenjski. Vsi teoretični poskusi so zamán. Treba je izrežati divjakov in jih žlabniti ter jih v lepa drevesa vzgojevati. Vsak posameznik se ne more pečati z izgojevanjem sadunosnih dreves — društva pa bi v veliki množini na tisoče dreves vsako leto izgojila.

Izvrstni sadjerejec dr. Luccas priporočal je nekaj snovanja okrajnih drevesnic; po njegovem načrtu snujmo sadjerejska društva, vspeh bode velikansk in še poznejši rod bode hvaležen svojim dedom. *Fiat!*

Iz Trsta, 29. marcija. [Izv. dop.] Včeraj popoldne ob 5. uri bil je velikanski pogreb našega slovenskega pesnika Jovana Vesela Koseskega, kakeršnih Trst le malo vidi. Vdeležilo se je od blizu in daleč sprevoda okoli 3000 ljudij. Ulice, skozi katere se je sprevod pomikal, bile so nagnječene, na tisoče radovednih gledalcev stalo je ob obeh straneh, promet je bil vstavljen, dokler ni bil sprevod pri kraji. Voz, na katerem je bila pesnikova krsta, bil je pokrit z venci. Tudi spredaj pred krsto nesle so deputacije iz raznih krajev vence. Najprvo je stopalo „Delavsko podporno društvo“, potem politično društvo „Edinost“, politično društvo „Sloga“, uredništvo „Soče“, pekovsko pevsko društvo „Jadranska zarija“, tržaški „Sokol“, čitalnica tržaška, čitalnica goriška, slovenski gimnazijski dijaki, čitalnica sežanska, čitalnica iz Il. Bistrice, čitalnica dolinska, zaključek vencev bil je „Matiče Slovenske“. Za venci šle so deputacije iz raznih krajev, zastopniki tržaške okolice, Krasa in Istre. Iz Ljubljane nadejali smo se več vencev, edini venec „Slov. Matice“ bil je iz bele Ljubljane, iz osrčja Slovenije. Ako niso tamošnja društva morda hotela uže z spoštovanja do ranjcega poslati vencev in zastopnikov, morala so to storiti iz vzajemnosti, da pokažemo Italijanom, da častimo svoje zaslužne može. Edina ilirska čitalnica izmed vnanjih se je skazala, da je poslala venec.

V cerkvi, ko so bila duhovna opravila izvršena, zapel je pevski zbor „Delavskega podpornega društva“ znano žalostinko „Blagor mu“. Potem so bili vsi venci na voz položeni in odpeljalo se je nad 100 kočij za krsto na pokopališče. Gospod Cegnar govoril je na grobu, povdarjal delovanje blagega ranjcega, primerjal ga je Horaciju ter rekel, da delalni človek nikdar ne umrje. Njegove pesni, pravi govornik, bile so vse na etični podlagi, on je pel slavo cesarju in državi, mir narodu, zvestobo ženi in ljubezen otrokom. Vsako oko je bilo rosno. Po končanem govoru zagromelo je burno: Slava mu! Pevski zbor, močan in dobro vežban pod vodstvom društvenega pevodnje g. Strleta, zapel je izborno „Molitev“, katera je napravila globok vtis. Solnce je zahajalo, zadnji njegovi žarki, boreči se z večernim mrakom, obsevali so obraze čestilcev neumrlega Koseskega. Cinasta krsta se je hermetično zaprla in se položila v grob, pesnikovo ime pa ostane z lapidarnimi črkami zapisano v zgodovini slovenskega naroda. Pogreb Koseskega bil je čast narodu v Trstu, kajti celo Italijani so pripoznavali, da je bil sprevod lepo urejen in veličasten. Vso uredbo izvrševalo je „Delavsko podporno društvo“, katero je ves čas neumorno delalo, da se je stvar izvršila častno in impozantno.

Razne vesti.

— (Ritterjev nagrobni spomenik.) Družina Ritterjeva v Gorici je nakupila na tamošnjem novem pokopališču prostora, na katerem namerava postaviti prekrasen spomenik umrlemu baronu Hektorju Ritterju. Troški bodo znašali kacic 20 000 gld!

— (V Budimpešti) so zaprli te dni več nevarnih anarhistov. Poročilo mestnega glavarja o njihovem delovanju je jako obširno ter obsega šest pol. Izdelano je jako natančno, kaže na nevarno postopanje zaprtih, našteva tajne seje in shode, kojih so se od l. 1880 sem vdeleževali, in popisuje v posebnih oddelkih delovanje vsacega posameznega iz najnovejšega časa. Posebno zanimivo je poročilo zaradi tega, ker se v njem natanko dokazuje zveza med dunajskimi in peštanskimi anarhisti, med dunajskim Kammererjem in peštanskima vodjema Pragerjem in Friedom, koja sta v zadnjem času večkrat imenovanemu Blauu prodala Eisertove papirje, ne da bi bil ta kaj hudega slutil. Jasno je tedaj, da je prišel Kammerer z enim delom ali pa s celim Eisertovim plenom v Budimpešto, da je nesel 24 Liesing-skih akcijskih sam v eskomptno banko, štiri srečke pa oddal Pragerju v ta namen, na kar jih je dal ta Friedu, Fried pa nič slutečemu Salomonu Blauu. Budimpeštanska sodnija bo imela tedaj v prihodnjih dneh opraviti s socialističnim procesom velikanskega obsega, ki utegne postati zelo zanimiv zaradi obilnih in daleč segajočih spletk, s procesom, ki utegne osvetliti tudi marsikake dunajske dogodke zadnjega časa.

— (Oropana sodnija.) V Osci na Madjarskem so vlomili lopovi v noči od 23. na 24. marcija v tamošnje sodnijsko poslopje, odnesli železno blagajnico na sosedni vrt, ter jo siloma razbili. V nji so dobili le polno dokumentov in nič denarja. To jih je moralo jako jeziti, ker so vse dokumente, obstoječe večinoma iz pri sodnji depoiniranih testamentov, raztrgali.

— (Čudno ostrupljenje.) Znano je, da nahajamo tu in tam na suhih morskih obalah, posebno Južne Amerike, nepopisno množino ptičjih otrebkov (ekskrementov), ki so se nakupičili tam v nešteti dobah. Ti otrebki so jako izvrsten gnoj in razvila se je močna kupčija z onimi ptičjimi otrebki, ki se guano imenujejo. Tovarna za sladkor v vasi Opinu pri Halle na Nemškem imela je mnogo guana nakupljenega in pripravljene za svoja polja. Shrambe, kjer je bil guaj nakupičen, jele so goreti in sopara gorečega ptičjega gnoja zastropila je mnogo gasilcev. Dva sta uže umrla, drugih 39 pa je silno nevarno bolnih, ker so dihali strupeni hlap. Vsa vas je podobna veliki bolnišnici.

— („Ko trombe glas, ko zvon doni od vrlega moža spomin.“) Iz Londona se poroča: Železniški stražnik Josip Cliff v Leicesteru je zapazil v ponedeljek zvečer dva otroka na železniški progi, ko je ravno brzovlak nasproti pribučal. Vrli mož je planil nanje, zagnal jih na stran — a njega samega je popadla mašina in ga po polnem zdrobila.

— (Bomba v podobi nakovala.) V Harokovu na Ruskem razletelo se je 21. t. m. v neki tovarnici nakovalo s silnim pokom. Kosi, ki so letali okoli, ubili so jednega delavca, dva pa hudo ranili. Nakovalo je bila — bomba, na kateri so kovali leto in dan obroče. Stoprav zdaj se je razpočila.

Domače stvari.

— (Premeščenje.) Naš rojak, gosp. V. Kranjec, stotnik I. reda, je premeščen iz Kremsa k ženijski direkciji v Olomuc.

— (Novoimenovani mestni učitelji) so danes pri županovem namestniku g. magistratnemu svetniku Peroni prisegli.

(Kupčijska zbornica) je imela v saboto 29. t. m. svojo upravno zborovanje. Predsednik gosp. Kušar pozdravi novo izvoljene ude, odstopivšim pa izjavi toplo zahvalo za njihovo uspešno delovanje zbornici v korist. — Potem se je vršila volitev. Vladni zastopnik, dvorni svetovalec grof Chorinsky, je naprosil najstarejšega uda zbornice, gosp. Horáka, da je prevzel predsedništvo za časa volitve. Predsednikom zbornice je bil vnovič izvoljen gosp. Kušar, podpredsednikom pa g. Horák, oba s 15 glasovi izmed 19 oddanih listov. Nemški odborniki oddali so prazne glasovnice. Po volitvah je poročal tajnik ces. svetnik gosp. Murnik o zadnjih dopolnilnih volitvah, odbornik Pakič pa o raznih prošnjah za oprostitev dokaza zmožnosti, katerega trpi novi obrtni red. Zbornica je skle-

nila, pri 19 prošnjah, prošnje podpirati pri deželni vladi, jednemu pa se prošnja zavrne. Odbornik Vaso Petričič poroča o vprašanji kupčijskega ministerstva glede diēt in potnih stroškov, ki naj bi se odslej izplačevali uradnikom kupčijskih zbornic. Ministerstvu se pošlje primeren predlog o tej zadevi. — Potem zbornica toplo priporoči telegrafičnemu vodstvu v Trstu napravo brzovjavne štacije v Zagorji, in odobri tarifo javne vage v Kočevji. Odbornik Knez poroča o prošnji mesarjev mesta kranjskega, v kateri se pritožujejo o preniknem tarifu in prosijo za odpravo tarifa. Zbornica sklene, da se tarif k večjemu za en četrt leta odpravi, pa le v poskušajo. Po končanem dnevnem redu pritožuje se g. Luckmann, da uže poldrugo leto ni bil pisan zapisnik o sejah zbornice in da predolgo ni bilo nobene javne seje, čeravno bi po pravilih vsak mesec zbornica morala jedenkrat javno zborovati; sicer tudi on priznava izvrstno delavnost gosp. tajnika. Predsednik in tajnik izjavita, da je bilo vsled lanske razstave toliko dela, da se je stvar nekoliko zakasnila, a sedaj bo možno v redu poslovati. Na to se zbornica zaključuje.

— (Umrli) je danes v jutro v Ljubljani po dolgi in mučni boleznii hoi ranjcega državnega poslanca gospica Ana Lenčekova z Blance, v cvetu svoje mladosti stoprav 21 let stara.

— (Lov tatu.) Včeraj zvečer okoli devete ure je odnesel neznan tat žakelj moke peku na Bregu. A lopova so zapazili, in tedaj se je pričel lov. Tat je tekal z žakljem na rami po Salendrovih ulicah, preganjalec pa za njim. Tudi mati pekovka so bili na nogah, a vsled rejene postave jim vkljub vsemu naporu ni bilo lahko, dohajati hitrejšega lopova, in bil bi z moko odnesel peté, ko bi drugi ne bili priskočili. Sedaj pa je mož spredidel, da ne odnese 70 kil težkega žaklja in rajše se je ločil od njega. Vrgel ga je na tla in kot blisk je bil preganjalcem izpred oči! Žakelj so v triumfu tirali nazaj, lopovu pa so v kakem koticu sline cedijo po dobri povitici, katero bi bil lahko spekel o Veliki noči.

— (Tatvina.) V župnijskem poslopju na Igu bila je zadnji soboto ukradena zlata ženska ura, črna emajlirana, na prikrovu z višnjevimi vencem; dalje jedna spodnja haljina in jedna velika ruta.

— (Požarna kronika.) Na podu gostilničarja Janeza Klemenčiča v Kovorji v kranjskem okraji jelo je 25. t. m. po 7. uri zvečer goreti; ogenj je v kratkem pokončal hišno streho, pod, šupo, svinjski hlev in mnogo poljskega orodja. Škoda znaša blizu 1000 gold., posestnik pa je zavarovan samo za 400 gold. pri nekem graškem društvu. Ogenj je nastal najbrž vsled neprevidnosti — morebiti je kak gost zagnal konec smodke proč, gredé iz gostilne. — Prostovoljna požarna bramba trziška je bila koj na mestu in posrečilo se je vrlim gasilcem vdušiti sovražni element v dveh urah.

— (Kako Kranjci mrjó.) Na Kranjskem je umrlo v prvem polletji lanskega leta 8035 ljudij, in sicer 3988 moških ter 4047 ženskih. Največ, 1560, v marcu; 1458 v januariju; 1429 v aprilu; 1380 v februariju; 1255 v maju; najmanj, 953, v juniju. Vsak dan sploh je tedaj umrlo 44 Kranjcev. Največ na dan, po 50, jih je tedaj umrlo v marcu; po 49 v februariju; po 48 v aprilu; po 47 v januariju; 40 v maju; po 32 v juniju.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 31. marcija. „Observer“ poroča iz Kahire, da je Gordon 16. marcija udaril na ustaše, toda egiptovske vojske se je polastila panika in Gordon je bil prisiljen, umakniti se nazaj v Hartum.

Cincinnati (v Zjedinj. državah), 31. marcija. Izgredi so se ponovili. Ljudska druhal je zapalila sodnijsko palačo in več drugih poslopij ter zapodila gasilce. Ko se prikažejo vojaki, je začelo ljudstvo streljati; vojaki so se na to tudi orožja posluževali. 100 nepokojnežev je ubitih, 300 ranjenih. Policija je zopet uzela kanono, katere so se uporniki polastili in je razpršila razsajajoče druhali.

Budimpešta, 30. marcija. Cesar je danes zjutraj došel sem in obiskal razstavo zlatarskih izdelkov, kjer se je mudil poldrugo uro. Ogromna množica ljudstva je vladarja navdušeno pozdravljala. Popoludne je Nj. veličanstvo odpotovalo v Gödöllő.

Rim, 30. marcija. Novo ministerstvo je sestavljeno: Brin pomorstvo, Coppino pouk, Grimaldi poljedelstvo, Ferracciu pravosodje; drugi ministri ostanejo tudi v novem kabinetu.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 31. marcija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	79.95
» » » » srebro	81.15
Zlata renta	101.85
5% avstr. renta	95.40
Delnice narodne banke	844.—
Kreditne delnice	324.30
London 10 lir sterling	121.30
Srebro	—
20 frankovec	9.61
Cekini c. kr.	5.68
100 drz. mark	59.25

Uradni glasnik

z dne 30. marcija.

Naprava novih zemljiških knjig: Za katastersko občino Št. Ožbalt; poizvedbe v dan 15. aprila pri c. kr. okr. sodnji na Brdu; — za katasterske občine Gradiško, Hitenje in Jeršice; poizvedbe v dan 15. aprila pri c. kr. okr. sodnji v Ložu.

Pod varstvom: Dež. sodnija ljub. proglašá posestniškega sina Jan. Plevela iz Moš zapravljičcem in se je torej istemu postavil za varuha Miha Ovjač iz Moš (okr. Kranj); — dalje se je Fr. Sežunu iz Martinjaka zaradi notorične blaznosti postavil za varuha Jan. Kranje iz Dol. Vasi (okr. logaški).

Zapuščinska objava: C. kr. okr. sodnija v Vipavi javlja, da je 11. sept. 1882 v Gradišči št. 39 umrl Matija Durn brez oporoče. Pravni dediči imajo tekom jednega leta prijaviti svoje dokaze omenjeni sodnji.

Tuji.

Dne 29. marcija.

Pri Maliči: Rosenbaum, trgovec z Dunaja. — Dr. Thoman iz Trsta. — Baron Schönberger, zasebnik iz Radovljice.

Umrli so:

Dne 28. marcija. Helena Sever, gostinja, 79 l., starostno oslabljena. — Gvido Maček, pozlačovača sin, 20 l., Mestni trg št. 24, otrpnenje možjan.

V bolnici:

Dne 28. marcija. Peter Marn, delavec, 44 l., jetika. — Josip Troja, delavec, 30 l., jetika.

Tržne cene.

V Ljubljani 29. marcija: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 41 kr., domače 8 gld. 12 kr.; ječmen 4 gld. 87 kr.; reš 5 gld. 69 kr.; ajda 5 gld. 53 kr.; proso 5 gld. 53 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; oves 3 gld. 9 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 1 gld. 10 kr., salo po 88 kr., špeh po 60 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 62 kr., telečjega 64 kr., svinjina 68 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 50 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 23 kr., slame 2 gld. 5 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 29. marcija.

Linc: 51 46 14 69 3.
Trst: 88 72 45 79 14.

Meteorološko poročilo.

Den	Čas opazovanja	Stanje barometra v ram	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
29. marcija	7. zjutraj	736.26	+ 0.4	svzh. sl.	js.	0.00
	2. pop.	733.75	+ 13.4	jvzh. sl.	»	
	9. zvečer	733.57	+ 6.4	»	»	
30. marcija	7. zjutraj	733.08	+ 1.0	brv.	js.	0.00
	2. pop.	732.54	+ 12.6	svzh. sl.	obl.	
	9. zvečer	732.27	+ 8.6	sz. sl.	»	